

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

Sexa Conclusio. Sors diuinatoria, quæ innititur societati Dæmonum
explicitè vel implicitè, est damnata & reprobata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

iustitiae, utpote quia sors caderet in aliquem ineptum, qui damno esset Reipublicæ: culpa non careret. Olim apud Romanos, iudices ex equitum ordine per fortis eligebantur, praetore vnam mouente, & si qui ex illis reiectabantur, iterum subsortiebantur alij in eorum locum, ut videre est apud Ciceronem in orat. in Pisonem, & Panormit. in cap. fin. de Sortileg. id usurpari attestatur, quod seculares elegant officiales in multis locis per ballotas, & brevia.

Sexta Conclusio. *Sors diuinatoria, quæ innititur societati Dæmonum explicitè vel implicitè, est damnata & reprobata.*

EZCHIEL. 21. Rex Babylonis stetit in bivio, in capite duarum viarum diuinationem quærens, commiscens sagittas interrogavit idola, exta consuluit: & in 26. q. 5. can. Sortes, dicitur: Sortes, quibus cuncta vos vestris discriminatis prouincijs, quas patres damnauerunt, nihil aliud quam diuinationes & maleficia decernimus. Quamobrem volumus omnino illas damnari, & ultrà inter Christianos nolumus nominari, & ne exerceantur, anathematis interdicto prohibemus. De hac Conclusione non dubitant nec Theologi, nec Canonists. S. Thom. in d. art. ad 3. iudicium ferri

ferri carentis, vel aquę seruentis ad sortes reducit. Probatio ferri carentis & similium ordinatur ad alicuius peccati occulti inquisitionem, per aliquid, quod ab homine fit, & in hoc conuenit cum sortibus. In quantum tamen expectatur aliquis miraculosus effectus, à Deo, excedit communem sortium rationem. Vnde huiusmodi iudicium est illicitum, & quia ordinatur ad iudicanda occulta, quæ diuino iudicio reseruantur, & quia diuina auctoritate non est sancitum. 2. q. 5. cap. Consulisti. Eadem videtur ratio de lege duellorum seu monomachia, nisi quod plus accedit ad communem rationem sortium, in quantum non expectatur ibi miraculosus effectus, nisi pugiles sint impares virtute vel arte. De duello vide textum cum DD. de purgatione vulgari. cap. Cura suscepti. & 2. q. 5. can. Monomachiam, & Caietanum ad longum in S. Thom. 2. 2. q. 95. art. 8. Concil. Trident. sess. 25. cap. 19. de Reformatione.

LEX IIII.

Eorum est scientia punienda, & severissimis meritò legibus vindicanda, qui magis accinīti artibus, aut contra salutem hominum moliti, aut pudicos animos ad libidinem deflexisse deteguntur. Nullis vero crimi-